פרשת וירא (תשפ"ז)

האם מקיים מצות ביקור חולים גם כשמצאו ישן?

"וירא אליו" (יח, א). **הרא"ש** כותב, "פירש **רש"י** לבקר את החולה, אמר ר' חמא ב"ר חנינא יום שלישי למילתו היה, ובא הקב"ה ושאל לו". פירוש לפירושו, מלשון "וירא" מוכח **שלא בא אלא לבקרו** מדלא כתיב אחריו לא אמירה ולא דיבור, ובא ללמד **דרך ארץ** שיש לו לאדם **לבקר החולה**, ואפילו לא ידבר עמו דבר, **כגון שמצאו ישן**, וניחא לו כאשר יגידו לו לחולה כי בא פלוני לראותו וזה עושה לו נחת רוח.

אבל **בספר חרדים** (פרק כד, מו) כתב וז"ל, ואחד מענפי המצוה לדבר עם חולה, ולשון **רבי שלמה בן גבירול** "והחולים תשיחם". וכתב **הרשב"ץ** (בזהר הרקיע חלק העשין אות כ"ה), שיש מצוה לדבר עם החולים מפני שהדיבור יפה לחולים. והביא ראיה מנדרים (מא.) דדיבורא קשיא לעינא ומעלי לאישתא, (הדיבור אינו טוב לחולי עיניים, אך הוא מועיל לחום, ולכן ראוי וטוב לבקר ולדבר עם מי שיש לו חום, שהדיבור יפה לו). חזינן דיבור הוא טוב לחולה.

הכנסת אורחים גם כשיש תירוצים

"**וירא אליו ה' באלוני ממרא**" (יח, א). **יש להבין** מדוע העדיפה התורה להאיר את **מידת הכנסת אורחים**, שמושרשת היתה באברהם אבינו, דוקא במעשה התגלות המלאכים. והרי מן המפורסמות הוא שאהלו היה פתוח לכל עובר ושב ואת כולם קיבל תמיד בכבוד גדול. וכבר דרשו חז"ל על הפסוק "**ויטע אשל**", ר"ת אכילה, שתיה, לינה?

ותירץ בעל "**קהלת יצחק**" (מובא ב"לקח טוב"), שהתורה מלמדת אותנו בזה עיקר גדול בקיום מצוות. לעתים קרובות קורה, שכאשר צריכים **להושיע אדם ממצוקה** כל שהיא, רבים הם המתחמקים מלהושיט יד ולעסוק במצוה. לכל איש תירוץ משלו והסבר משכנע מדוע אין שעתו פנויה, והוא "מכבד" את האחרים במצוה. האחד טוען שהוא טרוד במצוות אחרות, השני טוען שהוא עסוק מאד בצרכי ציבור או פרנסת בני ביתו. התוצאה היא שפעמים רבות הנזקק לעזרה אינו מקבל את העזרה הדרושה לו.

במעשה החסד המתואר בתחילת פרשתנו טופחת התורה על פנינו, לאברהם היתה סיבה טובה מאד להפטר ממצות הכנסת אורחים שנזדמנה לו, **זקן בן תשעים ותשע היה**, וביום השלישי למילתו, בהתאם לקנה המידה שלנו ודאי שלא היה צריך להביט על האורחים, על אחת כמה וכמה שפטור היה מלארחם ולשרתם. לא כך נהג אברהם, כאשר ראה את אורחיו רץ לקראתם וקיבלם באהבה רבה ובזרזיות גדולה. אף על פי שהיום השלישי למילה הוא יום של סבל ומכאובים, (כמו שמצינו אצל בני שכם "ביום השלישי בהיותם כואבים"), לא נרתע אברהם מלעסוק בעצמו במצוה, ולא "כיבד" את שאר בני הבית בטיפול באורחים. מסיבה זו נקטה התורה דוקא **מעשה זה של הכנסת אורחים** של אברהם אבינו ע"ה, כדוגמא **למאמצים ולמסירות נפש הנדרשים מן היהודי בקיום המצוות.**

יסוד העבודה הנלמד מהעקדה - "הנני מוכן ומזומן"

"ויהי אחר הדברים האלה, והאלוקים ניסה את אברהם וגו', ויאמר הנני", (כב, א). "**הנני**", **זה הוא בעצם תפקידו של כל אדם בעולם הזה**. זו היא המדרגה העליונה ביותר שאפשר להגיע, וזו צריכה להיות שאיפתו של כל אחד להגיע לדרגה זו. "**הנני מוכן ומזומן**" זו היא כל העבודה המוטלת על האדם להגיד לרבונו של עולם "**הנני**".

אם יהודי היה מתבונן בשתי מילים אלו "**הנני מוכן**", **הרי היה נהפך להיות אדם אחר לגמרי.** שתי מלים שמשמעותם "אני מוכן ומזומן לקיים מצות השי"ת".

האדם צריך **להכין עצמו לזה בכל שלב ושלב בחיים**, ובפרט אצל בן תורה, להעמיד עצמו להיות מוכן ומזומן לעשות רצון בוראו ולומר "**הנני**".

הקב"ה קורא אלינו "ויאמר **אליו** אברהם", לכל אברהם ואברהם, לכל יצחק ויצחק, לכל יעקב ויעקב, לכל משה ומשה, "**ויאמר אליו**", **לכל אחד ואחד. ועלינו להיות מוכנים לענות ולומר "הנני"**.

יש להעמיד נגד עינינו המעמד הנשגב ההוא שמכוחו אנו חיים, וממנו אנו יונקים, "**מעמד עקידת יצחק**", "וילכו שניהם יחדיו". וענין זה הוא חובת כל אחד ואחד, להיות מוכן ומזומן לקיים "וילכו שניהם יחדיו".

זה הוא יסוד האמונה ויסוד כל העבודה - "**עקידה**".

אלה היו דבריו ויסוד עבודתו של מורנו האהוב והנערץ ראש ישיבת מיר **הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל** (היארצייט היה בי"א חשון), **ותמצית חייו "הנני!"** (הדברים הנ"ל נדפסו והופצו בשבת קדש פרשת וירא בתוך ימי השבעה של מו"ר, "והלומד ד"ת הנלהבים האלו והמקיימם, יעשה נחת רוח ועילוי גדול לנשמתו הטהורה בגן עדן". כך נכתב בשולי המאמר הנ"ל).

מדוע התפעל ראש הישיבה מגביר גדול אחד

סיפר מורנו הגאון **ר' נתן צבי פינקל** זצ"ל, כשהייתי למען הישיבה אצל עשיר גדול, בעל נכסים מופלגים, ושחתי לו על טבע בני אדם אשר יש ברצון כל אחד ליתן רכושו לענין אחד של צדקה אשר בו חשקו, יש החושק **בבנין**, ויש החפץ **לתמוך**, ושאלתיו במה יחפוץ הוא? וענה ואמר לי, "אני אין חפצי בשום ענין ותכלית מה יעשה

בממוני, רק אחת אבקש וזו שאיפתי, רוצה אני לעשות דבר שיתן חיוך על פני הקב"ה!"

זה הוא אדם מרומם ביותר! שעושה נחת רוח ליוצרו, ובוחן עצמו כל עת, אם אכן חביב הוא במעשיו לפני השי"ת.

"אברהם אברהם" **פירש רש"י לשון חיבה** הוא, שכופל את שמו. זו היא עבודתנו **להיות חביבים בעיני המקום**, שיהיו כל מעשינו מתוך הכנה של "**הנני מוכן ומזומן**".

"כחום היום" של רבינו מרן החזון איש זצ"ל

בעלון "נר לשולחן שבת" מסופר, שנער הגיע בשליחות אביו לשאול את **מרן החזו"א** (היארצייט בט"ו בחשון) שאלה בשבת. כאשר הגיע אמרה לו הרבנית שהרב במרפסת. הלך, שאל, וקיבל תשובה. מיד הלך לרבנית ושאל אותה כולו תמיהה: "למה החזו"א יושב במרפסת בצהרי היום, והשמש והחום נוראים, הרי זה פיקוח נפש ממש?" חייכה הרבנית ואמרה "סבור אתה שהרב התיישב ללמוד בשמש, לא כן הוא. בבוקר, כאשר השמש טרם הגיעה למרפסת, יצא ללמוד באויר הצח, אך זה כמה שעות שענין מושך ענין, **והוא לא מרגיש שהוא יושב בשמש, כל כך הוא שקוע שאינו מרגיש מה נעשה סביבו כלל**". ראו, אידה שטייגען והתמדה, כדו אהבת התורה ועוד בשבת בבוקר! **כמה זה מחייב אותנו!** והרי החזו"א כבר ידע את כל התורה כולה, זרעים וטהרות, חשבון התקופות והמולדות, חכמת הרפואה והגיאומטריה, ועדיין צריך להוסיף לעלות ולעלות בכדו התמדה צרופה בלתי נתפסת. ומה נאמר אנן? מוירידיג!

מה יסוד החסד לפי רבינו מרן הרב שך זצ"ל?

מרן **הרב שך** זצ"ל נפטר בט"ז חשון בערב שבת קדש פרשת וירא. והיה רגיל לומר, זה היה אחד מהפסוקים שלו: "וישא אברהם **וירא** והנה שלשה אנשים... **וירא** וירץ לקראתם".

שואל **רש"י**, מה הוא "וירא" שתי פעמים? ומתרץ רש"י "וירא" הראשון כפשוטו, "וירא" השני **לשון הבנה** - הוא התבונן לחשוב מה אפשר לעשות כאן.

אמר מרן (מובא בפניני רבינו "האבי עזרי"), כאן כתוב היסוד של חסד, מה שמבואר **ברבינו יונה** (שערי תשובה ש"ג, ג) "**וחייב אדם לטרוח בדרישת טוב לעמו, ולשקוד בעמל נפשו על תקנת חבירו, אם דל ואם עשיר**". הרבה אנשים רואים מצבים שצריך לעזור, **אבל רק יחידים מתבוננים** ועושים. והיה רגיל לחזור בכניות עשרות פעמים על דברי רבינו יונה אלו.

מה אמר המשגיח באירוסין של רבי נחום זצ"ל?

באירוסין של מו"ר **הגאון רבי נחום פרצוביץ** זצ"ל (היארצייט ח"י חשון) , עם בתו של רבינו מרן **הגאון רבי חיים שמואלביץ** זצ"ל, דיבר המשגיח מרן **הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין** זצ"ל בשבח החתן. נאמר בפסוק "ותקח שרי" (טז, ג), **וכתב רש"י** לקחה בדברים אשריך שזכית לידבק בגוף קדוש כזה "**רוצה אני לומר לכלה אשריך שזכית להתדבק בגוף קדוש כזה!**"

רבי נחום היה כל כולו רוחניות עוד בחיי חיותו, לא היה שייך אצלו שום דבר של עולם הזה, צירף וזיקק עצמו בכל מיני זיקוקים עד שלא נשאר שום חומריות, **ממש מלאך המתהלך בין בני אדם**. ותמהו מה השמחה והצהלה על פניו? **לכל המבינים היה ברור שאין זה אלא משמחת התורה**," פיקודי ה' ישרים משמחי לב" על אף הצער והיסורים והקשיים, **התורה מרימה את האדם לגן עדן**, אפילו בעולם הזה המלא נסיונות, בתוך כל זה אפשר להגיע ע"י התורה לפסגת השמחה אשר אין בלתה. "**אף חכמתי עמדה לי**" - המשפט שהיה שגור על לשונו, חכמה שלמדתי באף, בקושי וביסורים, לכן עמדה לו.

ענוותנותו היתה מדהימה. פעם אברך (הג"ר ירחמיאל חסיד) נכנס אליו עם בחור שהגיע מארה"ב לבחינה להתקבל לישיבה, הבחור יצא מהחדר ופניו כלפי רבי נחום ואף קד לכבודו. למחרת שאל רבי נחום, האם לבחור יש בעיה בגב? הוא לא הבין מה קרה כאן, הדבר היה נראה בעיניו מאוד מוזר...

סגולה נפלאה מרבינו ה"חתם סופר"

מובא ב"חתם סופר" (מובא בסידור החת"ס קונטרס אחרון) כאשר אומרים בפרשת העקדה "וילכו שניהם יחדיו" - יכוין בשלש תיבות אלו **שיצליחו ה' מצער גידול בנים**.

שלושת הרועים

מרן החזון איש זצ"ל חידש: אין יהודי בלי הלכה
(יארצייט ט"ו חשון)
מרן הרב שך זצ"ל חידש: אין אדם בלי תורה
(יארצייט ט"ז חשון)
מרן הגאון ר' נחום חידש: אין שמחה בלי עמל ועמקות והבנה בסוגיא ***(יארצייט י"ח חשון)***

ברוכים הבאים בשם ה'

ברכה לראש משביר למורנו **ראש** הכולל שליט"א, שחוזר משליחות קודש תוך מסירות נפש ממש, למען גמר השלמתו בהידור של המשכן הגדול לתורה **לתפילה** ולחסד, והרווחת אברכי הכולל שליט"א.

יתן השי"ת ויאמצהו להגדיל תורה ולהאדירה יחד עם **הרבנית** תליט"א וכל המשפחה הרוממה, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא עדי יזכה לראות בבנינה בתפארתה כשאיפתו הטהורה בתוככי ירושלים עיה"ק תובב"א.

לרפואת ר' יחיאל מיכל בן מרים גיטל
לרפואת פסח יהודה בן רבקה
לרפואת חיים עזרא הכהן בן שרה לאה
לרפואת דוד מאיר בן גילה לאה
לרפואת ר' רפאל אליהו בן סעדה
לרפואת תניא ברכה בת נעמי
לרפואת יהודה בן מעיין פרחה

לרפואת ישי בנימין בן יעל
לרפואת רחל בת עליה
לרפואת מרגלית בת מרים שאשא
לרפואת מצדה בת רחל
לרפואת הינדא זיסל בת אסתר פראדל
לרפואת ברינדל שרה בת ריצל צביה
לרפואת מרגלית חנה בת אסתר שרה

לע"נ הרב שמואל שמעלקא בן הרב יעקב ישראל זצ"ל
לע"נ משה חי בן שמחה ז"ל
לע"נ אליעזר בן עליזה זצ"ל
לע"נ שלמה ירמיה בן רחל ז"ל
לע"נ ר' אברהם ישעיהו בן עליזה ז"ל
לע"נ מרת עליזה בת מרים ע"ה
לע"נ מרת שושנה יפה בת ר' יעקב יהודה ע"ה
לע"נ יוליה בת ארקדי ע"ה

לע"נ לב בן יחיאל ז"ל
לע"נ רייזל בת ר' זאב דב ע"ה
לע"נ פערלה בת מלכה ע"ה
לע"נ מרים בת כוכבה ע"ה
לע"נ חוה בת מרים ע"ה
לע"נ חנה בת עיישה ע"ה
לע"נ סימה רחל בת גנדל ע"ה
לע"נ אבישי בן רות ז"ל

לע"נ ידידנו הבלתי נשכח
הרב יצחק בצלאל בן ר' יוסף (חסיד) זצ"ל
ממשתתפי שיעור "דף היומי" בכותל המערבי
נלב"ע מתוך יסורים שקיבלם באהבה
ביום כ"ט תשרי תשפ"ג
לא זכה להשאיר אחריו זרע של קיימא
ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ הר"ר כאי כדורי בן חביבה ז"ל
זכה לברכתו של מרן החזו"א זצ"ל
נלב"ע ט"ו מר חשון תשל"ט
ת.נ.צ.ב.ה.

אין לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

הנצחות הארות והערות בטלפון **0527614526**
דפוס השושנים 02-5327402